

Preek 10 mei 2009

ds. R. Koopmans, [e-mail](#), [Jozefkerk Assen](#)
[1 Korintiërs 15:39-58](#)

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

“Wederopstanding des vleses”, zingen wij in de Geloofsbelijdenis. Wij belijden dat ooit op de laatste dag de lichamen van de gestorvenen zullen opstaan. Voor veel mensen is dat een blij vooruitzicht, maar voor veel anderen een groot struikelblok in het geloof. Hoe ze ook proberen het zich voor te stellen, ze komen telkens weer op de vraag: hoe kan dat nu? “Stel je voor, al die mensen. De aarde is nú al zo vol. Dat kan er toch nooit op.... Ik wil veel geloven, maar dít kan niet...”.

De apostel Paulus gaat in zijn brief aan de Corinthiërs op deze vragen in. Eerder in diezelfde brief stelde hij vast: er is een opstanding der doden. Als Jezus Christus is opgestaan, dan móet dat wel. En wij hebben op eerste Paasdag dat mooie feit ook gevierd. Jezus is écht opgestaan! Maar dan komt die vraag: hóe worden doden opgewekt, hoe zou hun lichaam er uit moeten zien? De vraag rond de opstanding van de doden is van alle tijden.

Veel van de joden in die tijd hadden moeite met de opstanding. In hun Schriften, ons Oude Testament, kom je het idee van een opstanding maar heel weinig tegen. Er waren ook jongere geschriften, waarvan de meeste niet in de bijbel staan, waar de opstanding wel in voorkwam, maar het geloof daarin was omstreden in Jezus' dagen. De Sadduceeën bijvoorbeeld, een groep weldenkende en goedopgeleide joden, moesten van die nieuwigheid niets hebben.

Het geloof van Israël is in wezen aards. Het geeft het volle pond aan de aarde, aan het gewone dagelijkse menselijke leven. Israël put zich niet uit in gedachten over het hemelse. Het leven naar de geboden, daar gaat het om. En dat betekent: liefde voor God, en liefde voor de naaste. Zo'n leven heeft zijn waarde bij God.

Zo geloven ook tegenwoordig veel mensen. Zij houden zich niet bezig met mythen en fabelen, zoals ze dat noemen. Ze waarderen het evangelie, maar vooral in zijn horizontale vorm. Het gaat er om hoe je leeft. Het moet niet ál te wonderlijk worden, dat geloof. ‘Daar ben ik te nuchter voor’, zeggen ze. Iets van deze houding herkent u misschien ook bij uzelf. We zijn allemaal moderne mensen. De aarde slokt ons op. In het gewone leven, en letterlijk als we sterven. En daarna, nou dat zien we dan wel.... Dat is de ene weg.

Er is ook een andere weg. De weg van de religie. Die weg wordt vandaag de dag veel bewandeld. Mensen geloven weer van alles, zonder onderscheidingsvermogen. Als je het aardse, gewone geloof van Israël loslaat, dan kom je in de greep van de religie. En de religie, die gelooft in het hemelse.

Religie heeft geen oog voor het aardse lichamelijke leven. Dat is ballast, de verpakking die je weggooit. Het gaat om de ziel, de geest. En om de hemel. De geest moet worden bevrijd uit de kerker van het lichaam, uit de gevangenis van het aardse leven. Bij de reïncarnatiegodsdiensten doe je daar meerdere levens over, steeds weer een leerschool, steeds een stapje hoger, om uiteindelijk het eeuwige, geestelijke,

hemelse niets te bereiken. Mensen van de religie hebben niks met de wederopstanding van het lichaam. Dat is de tweede weg.

Maar het christelijk geloof biedt ons een derde weg.

Niet van alleen maar de aarde, en dood is dood. Niet van alleen maar de hemel, en laat dat lichaam maar. Maar van de hemel óp aarde.

Het christelijk geloof staat op de bodem van Israël. Het oude testament is ook óns testament. We waarderen de aarde als Gods schepping ten volle. En het lichaam als schepsel van God ontvangt alle eer. Het is de tempel van de Heilige Geest.

Na het sterven wordt het lichaam begraven in de aarde. Stof zijt gij, tot stof zult ge wederkeren. We zijn ons bewust van de vergankelijkheid. En de ziel wordt bewaard bij God in de hemel. Daar houdt het geloof van veel christenen bij op.

Maar het christelijk geloof is meer! God belooft ons: de wederopstanding van het lichaam, en: het eeuwig leven op de nieuwe aarde!

Openbaring, het laatste Bijbelboek. “Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De hemelse stad, een nieuw Jeruzalem, néérdalen”. Als Jezus weer komt op de jongste dag, dan worden hemel en aarde vernieuwd. De aarde gaat niet naar de hemel, maar de hemel komt op aarde. Dát is christelijk geloof: wij stijgen niet op, God daalt neer.

Een nieuwe aarde. Sterren worden geboren en planeten ontstaan. Wie zegt dat God niet een nieuwe aarde kan maken die veel groter is, waar ruimte is voor een ieder. Allen die “in Christus” zijn, die hun zaligheid van de Heer verwachten en hun leven in zijn handen hebben gelegd, zullen weer opstaan en wonen op de nieuwe, vernieuwde aarde.

Maar dan komen de vragen: je lichaam is toch vergaan? Je ziet er dan toch niet uit? Ben ik dan jong, of oud? Wij gaan op dat soort vragen altijd heel pastoraal in. Maar Paulus zegt: ‘Dwaas die u bent..!’ Ronduit!.

Dwaas die wij zijn. Wij zeggen: lichaam is lichaam. En dat is niet waar: er zijn verschillende vormen van “lichaam”. Paulus zegt:

Kijk eens naar zaad. Je zaait een naakte korrel. Maar de plant die opkomt is volkomen anders. God geeft ieder een lichaam gelijk Hij wil. Aardse lichamen, ze zijn allemaal verschillend. En hemelse lichamen, die zijn in hun schittering wéér anders.

Aards of hemels, dat is een heel verschil.

Begraven is net als zaaien. Wij begraven een aards lichaam, vergankelijk, onaanzienlijk en zwak. Maar opgewekt wordt een hemels lichaam, onvergankelijk, in schittering en kracht. Paulus noemt dat: een geestelijk lichaam. Zó zal het zijn wanneer de doden opstaan: een geestelijk lichaam. Een lichaam, maar toch anders.

Nu juichen de mensen van de religie: o, zie je wel! Wij zijn eigenlijk hemelwezens! Je hebt tegenwoordig van die nieuwe vormen van geloof. Het presenteert zich in boeken als ‘Een nieuw gesprek met God’, of de ‘Celestijnse belofte’ en zo. Min of meer gaat men ervan uit dat de mens eigenlijk van goddelijke oorsprong is. Weg met het idee dat wij aards zijn en in zonde ontvangen en geboren, veel te negatief. Nee, je bent een god, minstens een vonkje van god, maar dat zijn we vergeten en dat moeten we ons weer bewust worden. Positief denken, dan bereik je alles. Weg met die sombere kerk, en haar dogma’s die je beknellen. Het lijken nieuwe gedachten, maar ze zijn eigenlijk eeuwenoud, en brengen je op een dwaalweg.

Want zo is het niet. Het aardse is eerst, en dán pas het geestelijke.

We zijn geschapen uit stof. De eerste Adam. We zijn geen uit de hemel gevallen hemelwezens, maar mens, schepsel, geschapen door God. Vergankelijk, en uit ons zelf verloren.

Maar de tweede mens, de laatste Adam, werd een levendmakende geest. Dat is Jezus Christus, de nieuwe mens. Hij kan ook ons levend maken. Verlossing, dat is niet dat wij ons herinneren dat wij eigenlijk goden zijn. Onze verlossing komt helemaal van Jezus Christus.

Jezus, na zijn opstanding, was het zelf, helemaal. De littekens van zijn kruisiging zaten hem nog in het lijf. En toch was Hij anders, Hij werd niet herkend, Hij kwam en Hij ging, Hij verscheen en verdween. Een geestelijk mens.

Nu, zoals wij leven, hebben wij allemaal de gestalte van de stoffelijke mens. We leven en we sterven, en onze lichamen vergaan tot stof. Dat weten we.

Maar straks, in de opstanding, zullen we allemaal de gestalte van de hemelse, geestelijke mens dragen. Dat moeten we geloven.

Want zoals wij zijn, vlees en bloed, vergankelijk, wandelen we niet zomaar het Koninkrijk van God binnen, de onvergankelijkheid. Daarvoor móeten we veranderd worden.

Paulus onthult ons een geheim, iets waar we zelden bij stilstaan:

Als de bazuin klinkt, en de doden worden opgewekt, met dat geestelijk, onvergankelijk lichaam. Dan zullen er op dat moment ook nog mensen in leven zijn. Die mensen zullen dan ook veranderen. Hun vergankelijk lichaam wordt overkleed met het onvergankelijke. Iederéén krijgt een nieuw lichaam!

Wat een onthullingen in deze brief. Wat wil Paulus daar nu mee.

Wat wil ik daar nu mee, vanmorgen in deze preek. Willen wij eens eventjes goed zeggen hoe het nu zit? Heeft de dominee toevallig om het hoekje gekeken?

Nee, we willen elkaar bemoedigen! Wees standvastig in het geloof! Denk niet dat het toch allemaal niks uitmaakt wat jij doet in het leven. Je inspanning voor de Heer is niet tevergeefs. Jouw lichaam, je aardse leven dóet er toe. Het wordt volkomen serieus genomen. Het zal opstaan op de jongste dag! Hoe dan ook! Neem je lichaam, je aardse leven daarom zelf ook serieus. Ga er zorgvuldig mee om.

Alles loopt uit in een lofzang. De dood is opgeslokt en overwonnen. Dood waar is nu je overwinning? Waar is je angel. De zonde, de wet, het is wég. Niks dood is dood. De dood is dood, en wij zullen leven! Laten we God danken die ons door Jezus Christus de overwinning geeft.

Ik wil dat ons ook meegeven vanmorgen.

Laat je geloof dan toch niet uit handen slaan door je twijfels. God is heus bij machte de aarde te vernieuwen, en jouw sterfelijk lichaam te kleden met onvergankelijkheid. Dat is een mysterie, een geheim dat niet te doorgronden is, maar het is wel waar.

Laat je geloof ook niet uit handen slaan door al die nieuwe, uiteindelijk oude religies die je afleiden van het Christelijk geloof.

Wees dankbaar met een God die zijn schepping en schepselen niet loslaat. En laat je verlossen door die nieuwe Adam, Jezus Christus.

Amen.